

Brief¹ van A. Cremer² en L. Cremer-Nagel³ d.d. 7 april 1875 aan het bruidspaar Jan van Beers⁴ en F.H. Mertens.

Wageningen 7 april 1875

Lieve & waarde zilvere bruid en bruidegom

Voor uwe wenschen 't vorig jaar⁵,
brengt nu 't oude goude paar
u zijn groet en heilbee over.
Zij hun rijm, als winter lover;
Op uw zilvren bruiloftsfeest.
Zijt ge lang de vriend geweest,
an een onzer beste zoonen.
Ook blijft ge in ons harte wonen
Jan van Beers, al is 't reeds lang
Dat ge ons trokt door uwen zang.
Zoo vol kracht en gloed en leven,
Bij 't vaak zorglijk voorwaarts streven. –
En uw lieve, beste vrouw!
Zóé een als elk wenschen zou;-
Ja, die blijft bij het herdenken,
Waard, haar heel ons hart te schenken,
Daarom dan, leef voor elkander
Voor 2 uw kindren, voor elk ander
Jaren nog gezond en frisch,
Dan is 't zeker en gewis,

¹ De brief is in het bezit van het Letterenhuis te Antwerpen.

² Alexander Cremer (1803-1877), de vader van J. J. Cremer is de schrijver van de brief, wanneer we kijken naar de handtekening. Het gedicht zal door beide echtlieden gemaakt zijn.

³ Louise Cremer-Nagel (1799-1878). Moeder van J.J. Cremer.

⁴ Jan Van Beers (Antwerpen, 22 februari 1821 - Antwerpen, 14 november 1888) was een Vlaams dichter. 8 april 1875 vierde hij zijn 25-jarig huwelijk met F.H. Mertens.

⁵ 2 september 1874 was het echtpaar Cremer 50-jaar getrouwd. Ze ontvingen toen een brief van Van Beers.

Dat, mogt ook dit rijm niets deugen,

Elk zich daar in zou verheugen,

Zeker t meest uw vriendenstoet

En nu Bruidspaar! 't ga u goed

Mogt het zijn, tot – een ontmoeten.

Hier op Aard, nog ééns – en groeten

We anderen schier u lieden, hier voor t laatst.

Tot een weder zien hier boven!

Uw toegenegene oude vrienden

Lieve waard. bruidegom bruid met uwe kinderen

A. Cremer

L: Nagel/Cremer.

Op de enveloppe:

Aan den

Zeer geleerden heer

J. van Beers

Professor

Zilveren bruidegom

Mevrouw van Beers

Zilveren bruid

T Antwerpen

19807¹⁰

Wageningen 7 April 1875

Lieve & waarde Zilveren
Soud en Bruidsgom

Waarlijk wenschen 't vrolijk jaar,
Brengt met goede goud en paar,
U zijn groot en heillic over.

(Zij haan lijn, bij winter loer)
Op den zilveren Bruidstijpied.

Zijt ge lang de vriend geweest,
Van een onzer beste Doornen.

Wet ~~ge~~ blijft in ons harte wo.

Van van Beerd, al is 't reeds
Lang

Dat ge ons trokt door Uwen
Lang.

Zoo vol kracht en gloud en
Leven.

Bij traag ~~zorglij~~ voorwaarts
stroom.

En wistene beste woord!

" een ~~al~~
Zoo al steef, & wenschen Loui.

Ja, die blijft bij het herdenke,

waar, daar heel ons hart te
schenken

Waarom dan, leef voor elk een
voor ^{2de} kindren, voor elk ^{1ste} kind.

Waren nog gezond en frisch,
dan is 't zeker en gewis,

Dat, mocht ook dit rijm niets
ik zieh daarin zou verkeu
Zeker haat de vrienden slaat.

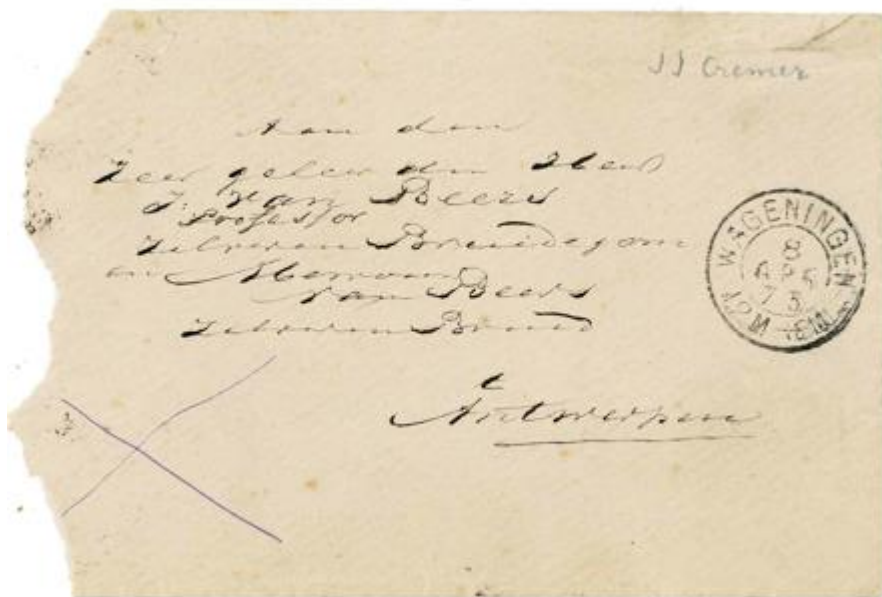
En nu Druid's aas, lypalle god,
Abot het zijn, tot een onk-
Ik is gesaad, nog één en groe-
we and stien, voort laait
tot we der zien hier oren!?

(wittenpoel) Wet de gen gen oude

Vrienden

leen waard Druid
gen waer met lone
kon der en de re re

L. W. J. C. / W. J. C.

Laatst bijgewerkt: 8 maart 2024.

www.jacobcremer.nl